

سربیر محترم مجله آیینه پژوهش

با سلام و احترام، همانگونه که مستحضر پرید «مقاله حدیث شناسی خاورشناسان...» که در شماره ۱۲۷ مجله درج شده، مربوط به تقدیر و بررسی کتاب اینجانب فروغ پارسا است. گفتنی است مقاله منتشرشده، بسیار فراتراز معرفی و نقد کتاب است. درواقع ناقد محترم با ارجاعات ساختگی در بی القای این معناست که مؤلف با ذکر نکردن، منابع خود، مرتکب سرقت علمی شده است.

با توجه به قانون و عرف رایج در مطبوعات، خواهشمند است نکات ذیل را به عنوان جواب آن مقاله، در شماره بعدی درج نمایید. در همان حال اینجانب پیگیری حقوق دیگر خود را محفوظ می‌دانم.

پا سیاس

فروغ پارسا

۱. پیش از هر چیز از توجه نویسنده مقاله به کتاب «حدیث در نگاه خاورشناسان» کمال تشکر را دارم؛ چنان‌که شخص ایشان از ماه‌ها پیش از انتشار کتاب نیز مترصد به طبع رسیدن آن بوده و پیرخی از فقرات آن را در اختیار داشتند.

۲. توجه دادن به این نکته احتمالاً لازم نیست که: عنوان و موضوع کتاب، حدیث درنگاه خاورشناسان است. بررسی و تحلیل مطالعات موتسکی چنان که روی جلد آمده، عنوان فرعی کتاب سنت.

۲. کتاب در صدد تبیین دیدگاه‌های خاورشناسان در مورد حدیث بوده و به نظرم رسد تا حدود زیادی این مهم را به انجام رسانده است. چنان‌که موفق به طرح مباحثتی شده که با وجود قدمت دویست ساله شان حتی درین استادان علوم حدیث ناشناخته بوده‌اند. درواقع محافل علمی‌ما، اعم از حزوه‌ی دانشگاهی، همواره به حدیث به مثابه یک امر مقدس و متعالی توجه کرده و رویکردهای انتقادی خاورشناسان را به هیچ روی برنمی‌تاییده‌اند. چگونگی سنت‌های نقل حدیث و تحولات آن از عصر پیامبر ﷺ تا زمان پیدایی مجموعه‌های حدیثی، فرایند تکوین و تکامل مفهوم سنت به آن معنایی که امروز منبع و مرجع آموزه‌های اسلامی است، رویه سندگذاری برای حدیث و تاریخی که برآن گذشته، همگی از موری هستند که دانشجویان حدیث حتی در سطوح تحصیلات نکملی از آنها بی‌اطلاع هستند. تاریخچه این مباحثت نشان می‌دهد حتی حدیث‌شناسان مسلمان هم توجه بسیار اندکی بدین امور داشته‌اند. می‌توان ملاحظه کرد که نتایج مطالعات خاورشناسان در

نقد و بررسی کتاب

در پاسخ نقد کتاب «حدیث در نگاه خاورشناسان»

فروغ پارسا

چکیده: در شماره ۱۲۷ مجله آینه پژوهش مقاله‌ای با عنوان «معرفی و نقد کتاب: بررسی حدیث شناسی خاورشناسان: تبیین و تحلیل یا ترجمه و تدوین!؟» به چاپ رسید. خانم پارسا نویسنده کتاب «حدیث در نگاه خاورشناسان» است که آقای سید علی آقایی در مقامه پیش‌گفته، به معرفی و نقد کتاب ایشان اقدام کرد. در این شماره مجله، پاسخ خانم پارسا به نقد آقای آقایی درج و ارائه می‌گردد.

و آثار موتسکی در موارد بسیاری همپوشانی داشته، بنابراین احتمالاً طبیعی است که منابع و ارجاعات همسانی داشته باشند، ولی اتفاقاً ارجاعات کتاب نشان می‌دهد مؤلف از نسخه‌هایی به غیر از نسخه‌های مورد استفاده مقاله موتسکی استفاده کرده است.^۸ در همان حال معلوم نیست به چه دلیلی ناقد محترم به القای این امر اصرار دارد که منابع مورد مطالعه، به هیچ روی در دسترس مؤلف نبوده و وی آنها را از آثار موتسکی اقتباس کرده است.^۹

۶. ناقد محترم همچنین براثبات این مطلب اصرار دارد که بخش‌هایی از مقاله موتسکی با ترجمه آقای مرتضی کریمی نیا بدون ذکر نام ایشان در کتاب استفاده شده است.^{۱۰}

ولی معلوم نیست به چه دلیل باید مؤلف این پنهان کاری را نجات بدهد، درحالی که در موارد دیگر به ترجمه مقالات از جمله مقاله ناقد محترم "ارجاع داده شده است. طبیعتاً ارجاع دادن به ترجمه آقای کریمی نیا به عنوان طایله دار پیشکشوت حوزه مطالعات خاورشناسان

^۸. برای مثال نسخه مورد استفاده از کتاب میورابوت، شناسه‌های ذیل را داشته‌اند: Muir, William, *The life of Mahomet*, London, 1861.

Abbott, Nabia, *Studies in Arabic Literary Papyri II: Qur'anic Commentary and Tradition*, The University of Chicago Oriental Institute Publications, Volume 76. Chicago: The University of Chicago Press, 1967

درحالی که موتسکی پایر کتاب‌شناسی که ارائه داده، از نسخه‌های ذیل استفاده کرده است: Muir, William, *The life of Mahomet* (London, 1858)

Abbott, Nabia, *Studies in Arabic Literary Papyri II: Qur'anic Commentary and Tradition*, (Chicago, 1971).

همچنین، ترجمه فرانسه کتاب دوزی با شناسه ذیل در دسترس مؤلف بوده، درحالی که موتسکی از اصل کتاب به زبان هلندی است.

Dozy, R. *Essai sur l'histoire de l'Islamisme*. Translated by V. Chauvin. Paris: Leude, 1879. Reprinted, Amsterdam: Oriental Press, 1966.

Barthélémy d'Herbelot, *Bibliothèque orientale, ou dictionnaire universel* (fionnaire universal

است، نه فقط در مقاله موتسکی، بلکه در بسیاری از مقالات و بیش از همه دایره المعارف‌های مستشرقان وجود دارد. (رک به: نجیب العقیقی؛ المستشرقون؛ ج ۱، ص ۱۵۹؛ عبد الرحمن

سدوي، دایرة المعارف مستشرقان؛ ص ۷۰۹-۷۱۱). گفتنی است که اتفاقاً این کتاب را Kissinger publishing در سال‌های جدید به تناوب منتشر کرده است و حتی بخش‌هایی از آن به صورت «online» قابل دستیابی است. به هر روی، نسخه‌های این کتاب در کتابخانه‌های

تخصصی موجود و به راحتی قابل دسترسی است. تعبیر «منبع کهن لاتین» انسان را بیشتر به یاد نمی‌آورد.

۱۰. ناقد محترم برای اثبات ادعای خود در پایه دار واقع هیچ مطلبی که

عنین ترجمه آقای کریمی نیا باشد بافت نمی‌شود. در اینجا با همین ادعاست که مخصوصاً مجله آنیه پژوهش و سردبیران، باید مستنوله تبرخورد می‌کرد؛ و جداً جای گلایه و شکایت باقی است.

در همین باوری، ناقد، از این عبارت استفاده کرده که «مؤلف برای کمراه کردن خوانندگان» فقط

در موارد خاصی به مقاله موتسکی ارجاع داده است. معلوم نیست به چه دلیل مؤلفی که به اعتراض ناقد محترم مرتباً از تعبیر اموتسکی می‌گوید، «موتسکی می‌نویسد» استفاده کرده، در

این جا باید از ذکر نام موتسکی پرهیز کند و خوانندگان خود را گمراه نماید.

۱۱. سیدعلی اقیسی؛ *تاریخ گذاری روایات بر مبنای تحلیل اسناد*؛ مجله علوم حدیث، ش ۴۱، ۱۳۸۵.

خوانندگان می‌توانند این مقاله را با ترجمه مقاله ذیل موتسکی مقایسه کنند و میزان تفاوت آنها را متوجه شوند:

Motzki, Harald, "Dating Muslim Tradition A survey", *Arabica*, 52: 2 Brill, NV, (2005),

PP. 204-253

این زمینه‌ها، با عنوان مطالب ضد اسلامی و کفرآمیز تخطیه شده و آثار آنها به مثابه کتب ضاله از کتابخانه‌های ماحذف شده‌اند؛ در واقع در مخالف دینی ما این رویه وجود دارد که فقط آن دسته از آثار غربی که دیدگاه‌های اسلامی - مذهبی ما را مورد مدح و ستایش قرارداده‌اند، قابل مطالعه و انتشار هستند.

به هر روی در حدیث در نگاه خاورشناسان این امکان به وجود آمد که دیدگاه‌های انتقادی و حتی خیلی افراطی نسبت به حدیث مطرح شود، به این امید که دانشمندان و حدیث‌شناسان مسلمان آنها را مورد مذاقه قرارداده، اظهار نظر کنند. به نظر می‌رسد با وجود دیدگاه ناقد محترم، خوانندگان آشنا با این گونه مباحث آنقدر اندراندک هستند که در مقایسه با جامعه آماری طلاب و دانشجویان حدیث، به تعییر ریاضی، تعدادشان میل به صفر می‌کند.

۴. کتاب، طبیعتاً برای سامان‌دادن فصل‌های مختلف از مقالات و کتاب‌های موتسکی استفاده کرده است، ولی این ادعا که فصل‌های اول و دوم کتاب که در حدود ۱۳۰ صفحه هستند، به لحاظ شکلی و محتوای از مقاله سی صفحه‌ای موتسکی^{۱۱} گرفته شده است، اندکی بی‌وجه به نظرم رسد. طراحی ساختار کتاب پیش از انتشار مقاله موتسکی و با مشورت خود وی صورت گرفته و اساساً تصویر نمی‌رود پژوهش درباره مطالعات حدیثی خاورشناسان با ساختار دیگری شکل بگیرد. از موارد اختلاف این دو فصل با مقاله موتسکی، دامنه پژوهش آنهاست؛ چنان‌که موتسکی مطالعات ونسینک^{۱۲} و کلسون^{۱۳} را مورد توجه قرار نداده است؛ اگرچه در جایی فقط از کلسون نام برده است. در عرض دراین دو فصل، مطالعات بکر^{۱۴}، کرم^{۱۵}، برتون^{۱۶}، پاورز^{۱۷} و شماری دیگر از خاورشناسان مورد بررسی قرار نگرفته‌اند؛ در حالی که موتسکی بدانها پرداخته است؛ از سوی دیگر طبقه‌بندی مطالعات حدیثی غرب دراین کتاب بر اساس مبانی روش‌شناسی آنها صورت گرفته که با ایده موتسکی کاملاً متفاوت است و حتی وی به این گونه دسته بندی اعتقاد ندارد. موتسکی عمده‌تاً این دانشمندان را بر مبنای دیدگاهی که نسبت به نظریه شاخت راجع به حدیث دارد، طبقه‌بندی کرده است.

۵. گستره تحقیق در کتاب حدیث در نگاه خاورشناسان با مطالعات

1. "Introduction-Hadith; Origins and Developments", in H. Motzki (ed), *Hadith, Alder-shot*, 2004, xii-xliii.

البته ناقد محترم در سطور بعدی به این ایده می‌رسد که مؤلف همان مقاله را با اندکی طول و تفصیل (احتمالاً ۱۰۰ صفحه‌ای) سامان داده است!

2. Wensinck.

3. N. Coulson

4. Carl Heinrich Becker.

5. Von Kremer.

6. John Burton.

7. David Powers.

موتسکی نیزبی وجه به نظر می‌رسد. برای پژوهشگران آشنا با مطالعات غربی، این نکته بدیهی است که موتسکی، در حوزه مطالعات حدیثی شخصیت ویژه‌ای دارد و بادیگردانشمندان این عرصه قابل مقایسه نیست. مسئله فقط مربوط به استفاده از روش نقد متن و اسناد برای نقادی حدیث نیست که گفته شود؛ دیگران هم این روش را به کار گرفتند. حجم مطالعات و گستره مطالعات موتسکی با دیگران قابل مقایسه نیست. از همه مهم‌تر گفتمان ضدشاختی (Anti Schacht) است که موتسکی در خلال مطالعات خود به وجود آورده است. مقایسه موتسکی با شخصی مانند آری رویین^{۱۵} این ایده را به ذهن متبارمی‌سازد که ناقد محترم فقط اسم رویین را شنیده است. آری رویین استاد دانشگاه تل اویو است و همه مطالعات وی صبغه یهودی‌گرایانه دارد. موتسکی امروزمانند یک دانشمند مسلمان از هویت حدیث اسلامی دفاع می‌کند و در هرگوشه‌ای از دنیا که کسی راجع به حدیث نظریه یا مقاله‌ای ارائه بدهد، فوراً با پاسخ و مناقشات موتسکی مواجه می‌گردد.^{۱۶}

۱۱. این مطلب که کتاب حدیث در نگاه خاورشناسان حاصل بازیبینی پایان نامه دکتری مؤلف است، طبیعتاً باید به نوعی امتیاز شمرده شود. چه آنکه معمولاً پایان نامه‌های برتر و موفق به صورت کتاب منتشر می‌شوند. اتفاقاً دانشگاه قم از انتشار پایان نامه‌ها استقبال می‌کند و دانشجویان هیچ گونه تعهدی بر عدم انتشار پایان نامه ندارند. در مجموع به نظر می‌رسد ناقد محترم بیش از آنکه در پی معرفی و نقد کتاب بوده باشد، کوبیدن و انگزدن بدان را مطمئن نظر قرارداده است. سخن آخر آنکه این کتاب با همه کاستی‌هایش آغازی است برای پژوهش‌های بی‌شماری که انشا الله در عرصه مطالعات حدیثی خاورشناسان انجام خواهد گرفت.

۱۵. Uri Rubin.

۱۶. در شماراین مناقشات می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

Motzki, Harald , 'Quo vadis Hadith-Forschung? Eine kritische Untersuchung von G. H. A. Juynboll: "Nafe": the Mawla of Ibn Umar and his Position in Muslim Hadith Literature'.Der Islam 73(1996), pp. 40–80, 193–231
Motzki, Harald , "The Prophet and the Cat: On dating Malik's Muwatta and legal traditions", Jerusalem Studies in Arabic and Islam22 (1998), pp. 18–83

Motzki, Harald .The Origins of Islamic Jurisprudence Meccan Fiqh before the Classical Schools , Brill, Leiden. Boston. Koln:2002.

Motzki, Harald,"The Murder of Ibn Abi l-Huqayq: On the Origin and Reliability of some Maghazi –Reports," in : H. Motzki;The Biography of Muhammad , Leiden:2000 pp. 170–239.

خیلی موجه تراز ارجاع دادن به ترجمه شاگردان ایشان است.

۷. در اینجا با ارجاعات، مؤلف تلاش کرده در مواردی که اصل منبعی رادر اختیار نداشته، با عبارت «به نقل از» به منبع اشاره کند.^{۱۷} اما در مواردی که معلوم است مطلبی از قول موتسکی مطرح شده، همان ارجاعات موتسکی صرفاً برای آشنایی خواننده بیان شده که احتمالاً همان طور که ناقد محترم توجه کرده است، باید دقت بیشتری به کار می‌رفت.

۸. تأثیر تحولات فلسفه علم و نیز تأثیر الگوواره‌های غالب بر مطالعات علوم انسانی (حتی علوم حدیثی)^{۱۸} امری است که امروزه کاملاً پذیرفته شده است، در حالی که ناقد محترم آن را به پیش‌فرضها و تصورات مؤلف کتاب نسبت داده است.

مطالب کتاب به طور تفصیلی و جزئی نشان داده که اختلاف دیدگاه‌های دانشمندان غربی در مورد حدیث، مربوط به اختلاف روش‌شناسی آنهاست (امری که موتسکی با آن موافق است). بیش از آن در خلال گزارشی که از اداره مختلف فلسفه غرب^{۱۹} بیان کرده است، نشان داده خاستگاه این اختلاف، مربوط به تحولات فلسفه علم است (موتسکی مخالف این دیدگاه است). تبیین و بر شماری ویژگی‌های روش‌شناسی‌های مختلف و انتباط آنها با مطالعات امثال شاخت و موتسکی که در دوره پارادایم مختلف پژوهش کرده‌اند، کاری است که در کتاب صورت گرفته و فرضیه خود را ثابت کرده است. موتسکی شخصاً این ایده را قبول ندارد، ولی موافق است. مخالفت وی قطعاً تأثیری در واقعیت این امر ندارد و چنان که در متن کتاب هم آمده، تحلیل نوع آموزش‌ها و دیدگاه‌های وی نشان می‌دهد اونیز تحت تأثیر این تحولات قرار گرفته است.

تأثیر الگوواره‌های غالب، به طور خاص در انتشار کتاب حدیث در نگاه خاورشناسان قابل ملاحظه است؛ چه آن که پیش از این، ضرورت و امکان انتشار چنین مطالعاتی به هیچ روی فراهم نمی‌آمد.

۹. به نظر می‌رسد با وجود دیدگاه ناقد محترم، تحلیل و بررسی آثار موتسکی در خلال مقایسه دیدگاه‌های حدیثی وی با دیگران و بیش از آن از طریق تبیین تمایز روش‌شناسی مطالعات آنها صورت گرفته است و اساساً شکل دیگری از تحلیل در شماره‌های مطالعه بنایه نبوده است. از سوی دیگر، تبیین و ترجمه، تفصیلی مطالعه دلایلی که در سطوف فوق مطرح شد، از اهداف مهم کتاب بودند.

۱۰. انتقاد مربوط به به کار گیری عنوان سنت حدیث پژوهی برای

۱۲. رک به: صص ۳۷, ۳۸, ۴۱, ۴۵, ۴۶, ۴۷, ۵۷ و موارد دیگر

۱۳. در کتاب نیزبادآوری شده است دانش‌های سنتی همچون علوم قرآنی و علوم حدیث بسیار کند و خیلی دیر تر این تحولات فارمی گیرند، ولی به هر حال متتحول می‌شوند.

۱۴. تبیین این مطلب البته امری پیچیده‌ای است و احتمالاً همانگونه که ناقد محترم گفته است، به مقدمه چیزی‌هایی بیش از مرور اجمالی فلسفه غرب نیاز دارد.